

opusdei.org

Ivan Pavao II: Hodočašće kroz cijeli svijet

Članak Prelata Opusa Dei objavljen u "Catholic Herald" (UK). "Ljudi svih rasa u svim aspektima života vidjeli su lice Krista uskrsloga kako sja u njemu." Link na web- stranicu Vatikan počast Ivanu Pavlu II.

9.05.2011.

Već godinama mladi, i ne tako mladi, svjedočili su kako su ih riječi Ivana Pavla II., njegov primjer i toplina

vodili ih Kristu. Bog se njime koristio kako bi neki od njih živjeli svetost u braku ili celibatu u svijetu, a drugi u svećeničkom ili redovničkom životu. Ono što se ponekad naziva "naraštaj Ivana Pavla II." čini tisuće.

Koja je tajna te izvanredno učinkovite Papine evangelizacije? Karol Wojtyła je bio očito neumorni branitelj ljudskog dostojanstva, brižan pastir, vjerodostojan komunikator istine i otac vjernika i nevjernika podjednako. No, Papa koji nas vodi iz drugog u treće tisućljeće je prije svega netko tko je u ljubavi s Isusom Kristom do potpune identifikacije s Njim.

Jedan od njegovih biografa piše: "Ako želite znati tko je Ivan Pavao II., trebate ga vidjeti kako moli, posebno u svojoj kapeli, u samoći." Upravo je to bit. Na jednoj od njegovih posljednjih fotografija vidimo ga u privatnoj kapeli kako slijedi postaje

Križnoga puta iz Koloseuma prikazane na televiziji. Toga Velikog petka 2005. Ivan Pavao II. tamo nije mogao osobno sudjelovati, kao što je činio prethodnih godina - on više nije mogao hodati, pa čak ni govoriti. Međutim, fotografiji pokazuje kako je sve intenzivno doživljavao. Držeći veliki drveni križ, čvrsto u svojim rukama, Papa obuhvaća Isusa na križu, ima lik Isusa na svom srcu i ljubi Ga. Ta slika Ivana Pavla II., starog i bolesnog, sjedinjenog s križem, govori tako rječito kao i njegove uzbudljive riječi na iscrpljujućim putovanjima.

Uskoro blaženik, Papa je herojski iznosio Kristove zapovijedi svojim učenicima: "Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju" (Mk 16,15). U svojoj revnosti do najudaljenijih kutaka u Africi, Americi, Aziji, Australiji i Europi, Ivan Pavao II. nije mislio na sebe. Ono što ga je vodilo

bila je želja da bude u službi ljudi, želja da pokaže dostojanstvo svakog ljudskog bića, stvorena na sliku i priliku Božju i otkupljena Krista, i da im prenese evanđeosku poruku.

Jednom prilikom, u večernjim satima, mons. Alvaro del Portillo, tadašnji prelat Opusa Dei, došao je u Papin stan. Čekali smo da Papa dođe. Čuo sam umorne, teške korake koji se približavaju. To je bio Ivan Pavao II., izgledao je vrlo iscrpljeno. Mons. del Portillo usklikne: "Sveti Oče, kako ste umorni!" Papa ga je pogledao i nježno objasnio: "Ako bih bio umoran u ovo doba dana, to bi značilo da nisam ispunio svoju dužnost."

Njegova revnost za duše vodila ga je da prenese Kristove poruke u najudaljenije krajeve svijeta. Ima li itko na svijetu tko je prihvatio toliko ljudskih ruku i tolike pogledao u oči kao što je učinio Ivan Pavao II.? Trud

koji je uložio, ljudski i duhovno, bio je za njega drugi način da prihvati Krista i ujedini se s Kristom na križu.

Univerzalni doseg srca Ivana Pavla II. nije ga samo doveo do onoga što se može nazvati "vanjskom" akcijom. Njegov je duh "interno" aktivan kao dobar, tako da je učinio svačije potrebe svojim. Svaki je dan, iz svoje kapele u Vatikanu, on putovao kao hodočasnik cijelim svijetom. Dakle, kada ga je novinar jednom pitao kako je molio, on je odgovorio sasvim prirodno: "Svaki dan papa mora otvoriti svoje molitve, svoju misao, svoje srce cijelom svijetu." U svojoj molitvi, objasnio je on, pojave se "geografija zajednica, crkve, društva, ali i problemi koji opterećuju današnji svijet. I tako, Papa „izlaže pred Bogom sve radosti i nade, kao i tuge i tjeskobe koje Crkva dijeli s današnjim čovječanstvom."

Univerzalni doseg njegova srca i osjećaj poslanja doveo ga je do dijaloga sa svim ljudima. To je postalo vidljivo u jubilarnoj godini 2000. kada je primio djecu, mlade, odrasle i starije, sportaše, umjetnike, vladare, političare, policajace i vojnike, poljoprivredne radnike, sveučilišne nastavnike i studente, zatvorenike i bolesne, obitelji, ljude iz svijeta zabave, iseljenike i putnike.

Životna priča Karola Wojtyła može se čitati kao kontinuirani proces prenošenja Evanđelja najrazličitijim dijelovima ljudskog društva: obiteljima, školama, tvornicama, kazalištima, književnosti, neboderima i gradovima barakama. Njegova ga je priča jasno učila da je moguće učiniti da Krist bude prisutan u svim okolnostima, uključujući i tragično vrijeme Drugoga svjetskog rata, te totalitarne vladavine u njegovoj domovini. U najrazličitijim aspektima

suvremenog života, Ivan Pavao II. donio je svjetlo Isusa Krista cijelom čovječanstvu. Njegov život nas uči kako otkriti Boga u okolnostima u kojima živimo.

U jednom od svojih djela sveti Josemaría Escrivá razmatra o Isusu na križu kao vječnom svećeniku koji "otvara svoje ruke čitavom ljudskom rodu." Mislim da je putovanje Ivana Pavla II. na zemlji bio uzoran primjer Gospodina koji prihvaća sve muškarce i žene u svoje srce, koji izlijeva ljubav i milosrđe na svakog od njih, posebno na bolesne i invalide.

U svojoj suštini, kršćanski život znači biti usuglašen s Kristom. Ivan Pavao II. ostvario je to na uistinu izvanredan način. Preko svog herojskog odgovora na milost, preko radosti, osjetio je bit Božjeg sinovstva. Ljudi svih rasa u svim

aspektima života vidjeli su lice Krista uskrsloga kako sja u njemu.

Čini mi se da je slika o kojoj sam prije govorio sinteza života Ivana Pavla II. Papa umoran od duljine trajanja svoje službe prema dušama, koji usmjerava pogled svijeta na Isusa na križu, kako bi omogućio svakom čovjeku da tamo nađe odgovore na svoja najdublja pitanja. Život Pape koji će uskoro biti proglašen blaženim jest, dakle, primjer života koji je transparentno kršćanski, koji kroz Isusovo lice i milosrdan stav pokazuje svoj život. Mislim da je to razlog i tajna njegove učinkovitosti u evangelizaciji. A ja sam uvjeren da će – kao što sam i molio – njegovo proglašenje blaženim osloboditi u svijetu i Crkvi plimni val vjere i ljubavi, želju za služenje drugima, i zahvalnost Bogu Gospodinu našem.

Dana 1. svibnja, na Trgu sv. Petra, pred ljubaznim očima naše Gospe,

Majke Crkve, moći ćemo opet reći, u zajedništvu s Benediktom XVI.:
"Želimo reći Gospodinu iskreno 'hvala' za dar ovog Pape i reći 'hvala' za sve što je Papa učinio i pretrpio (opća audijencija, 18. svibnja 2005.).
Mi koji smo ga poznavali u ovom životu sada imamo radosnu odgovornost da s njim upoznamo buduće naraštaje.

+ biskup Javier Echevarría

prelat Opusa Dei

Biskup Javier Echevarría //
Catholic Herald (Velika Britanija)
29. travnja 2011.